

عنوان پادکست: در طلب خداوند

در طلب خداوند - فیض (بخش ۳) کانال فیض

نازی: آیا اطرافیان شما، توسط شما دریافت کننده فیض خدا هستند؟

سابرینا: خدا نمی‌خواهد که ما فقط و فقط دریافت کنندگان فیض باشیم، بلکه آرزوی او این است که از طریق ما فیض خود را بر دیگران هم جاری کند. بله، او می‌خواهد که فیض نجات‌بخش، فیض تقدیس کننده، و فیضی که در موقع سختیها و دشواریها ما را کمک می‌کند، از طریق ما به زندگی دیگران هم منتقل شود.

خدا نمی‌خواهد که ما فیضی را که از او دریافت کرده‌ایم، در زندگی خودمان انبار کنیم. او می‌خواهد این فیض نه فقط زندگی ما را لبریز کند، بلکه از زندگی ما بسوی زندگی دیگران هم جاری شود. او می‌خواهد این فیض از طریق ما به دیگران معرفی شود.

نازی: دوستان گرامی، با برنامه دیگری از پادکست "دل‌هایمان احیا کن" با صدای سابرینا اصلان در خدمت شما عزیزان شنونده هستیم.

هر یک از ما امروز به فیض خدا نیازمندیم. در برنامه قبل دیدیم که چرا ما هر روز به فیض خدا احتیاج داریم. هنگامی که بیداری روحانی اتفاق می‌افتد، افراد نسبت به فیض خدا خودشان را بسیار نیازمند می‌بینند. این فیض از طریق افرادی که پذیرای آن بوده‌اند و بیداری روحانی را تجربه کرده‌اند، به دیگران هم انتقال داده می‌شود. در برنامه امروز خواهیم دید که چگونه این فیض به دیگران هم منتقل می‌شود.

سابرینا: با آنچه در دو برنامه قبل درباره فیض خدا شنیدیم، آیا شما بخاطر این هدیه عجیب الهی شاکر و سپاسگزار نیستید؟ فیضی عظیم، عجیب و غیرقابل باور؟

اگر من و شما خود را ایماندار به مسیح می‌دانیم، باید بدانیم که خارج از فیض مسیح ما هیچ کاری نمی‌توانیم بکنیم.

ما در هر جنبه‌ای از زندگی خود، به این فیض نیاز مبرم داریم.

ما تا حالا در برنامه‌های قبل درباره فیض نجات‌بخش خدا صحبت کردیم. تنها به فیض خداست که ماهی که در گناهان خودمان مرده بودیم، زنده شدیم و نجات ابدی یافتیم و پارسا شمرده شدیم. ما که مرده بودیم، زنده شدیم و حالا با خدا ارتباط حقیقی و زنده داریم.

بعد از فیض نجات‌بخش به فیض تقدیس کننده پرداختیم. فیضی که در فرآیند تبدیل روزانه، هر روز بیشتر ما را به شباهت مسیح در می‌آورد. این فیض تقدیس کننده مسیح است که پس از نجات از مجازات گناه، ما را از قدرت گناه هم رهایی می‌بخشد.

و روزی فرا خواهد رسید که بطور کامل از حضور گناه و نبرد با گناه برای همیشه آزاد خواهیم شد. ولی تا آن زمان، الآن که هنوز روی زمین زندگی می‌کنیم، این فیض خداست که ما را از قدرت سلطنت گناه در زندگی روزانه، نجات می‌دهد.

ما درباره این صحبت کردیم که زمانی که خدا ما را به گناهی مجاب می‌کند، برای نشان دادن واکنش مثبت به خدا و هم نظر شدن با خدا، ما نیاز به فیض او داریم. این فیض خداست که ما را به مرحله‌ای رهنمون می‌کند که فریاد بزیم و بگوییم: "ای خداوند، مرا ببخش، مرا ببخش، به تو گناه کرده‌ام."

این فیض خداست که به ما قدرت و توانایی اطاعت از خدا را می‌دهد و ما را کمک می‌کند که در هماهنگی و همراستایی با کلام خدا زندگی کنیم. این فیض خداست که به ما تمایل و علاقه برای اطاعت کردن از خدا و خشنود کردن او می‌بخشد. و نه فقط تمایل برای اطاعت از او بلکه این فیض، توانایی و قدرتی خاص به ما می‌بخشد تا در عمل هم او را اطاعت کنیم و خشنودش کنیم.

به همین ترتیب در برنامه قبل درباره فیض در رنج‌ها و سختی‌ها هم صحبت کردیم.

ما به عنوان ایمانداران به مسیح در فصول مختلف زندگی، در شرایط و اوضاع مختلفی قرار می‌گیریم. ولی حقیقت این است که برای رویارویی با چالش‌های زندگی، آزرده‌گی‌ها، دردها، رنج‌ها و فقدان‌ها، ما به فیض خدا نیاز قطعی داریم. در چالش‌ها و دشواری‌های زندگی زناشویی، در بیماری‌ها، در اتفاقات ناگوار برای اعضای خانواده و دوستان، در فشارهای مالی، فشارهای شغلی، و هزار و یکجور چالش بزرگ یا کوچک زندگی ما به فیض خدا نیاز داریم.

این شرایط سخت و دشوار با فشارهایی که بر ما وارد می‌کنند، ما را وامی‌دارند تا به یک چیز اعتراف کنیم که "خداوند، به تو نیاز دارم و بدون تو نمی‌توانم از پس این موضوع بر بیایم."

من بارها این جمله را به دوستان و خواهران عزیزم تکرار کرده‌ام که هر آنچه که باعث می‌شود من به خدا نیازمند شوم، همان یک برکت محسوب می‌شود... هر آنچه که مرا آنقدر عاجز و بدون چاره می‌کند تا بسوی خدا فریاد کمک بلند کنم و بگویم خداوند به تو محتاجم، به داد من برس، همان موقعیت، یک برکت محسوب می‌شود. و

من فکر نمی‌کنم هیچ دعایی به اندازه این دعا یعنی "خداوندا، به تو نیازمندم" به گوش خدا خوشایند و برای دل او با ارزش باشد.

هفته گذشته من با شخصی ملاقات کردم که همراه با خانواده‌اش درگیر مشکلات و فشارها و چالش‌های فراوانی بود. این شخص ایماندار به مسیح نیست. او چندین نفر از افراد فامیل خود را از دست داده بود، وضعیت بسیار دشواری که تحمل آن خیلی سخت است. به او گفتم: "این رنج و سختی‌ها روزی ترا خواهد داشت که بدنبال خدا بگردی و نسبت به او احساس نیاز کنی، حس نیازی که تا بحال آن را تجربه نکرده‌ای."

بله عزیزان، رنج و سختی نه فقط بی ایمانان را به سوی مسیح می‌آورد، بلکه در زندگی ما ایمانداران هم ما را به مرحله‌ای می‌رساند که احساس نیاز جدی به خدا می‌کنیم.

به قول الیزابت الیوت، نویسنده معروف مسیحی، این رنجها و سختیها ممکن است شامل چیزهای ساده مثل گیر کردن در ترافیک و یا مشکلات جدی تر مثل غده‌های سرطانی و یا هر معضلی که در حد فاصل بین ترافیک و سرطان قرار دارد، باشد.

اما همین شرایط سخت و همین فشارها است که ما را به جایی می‌رساند که فروتنانه و عاجزانه از خدا کمک بطلبیم. و همین جا است که وقتی به نیاز خودمان به خدا پی بردیم و به او اعتراف کردیم که "خداوندا، به تو محتاجم. کمک کن!" او به کمک و اعانت ما می‌شتابد. و این کمک در اصطلاح کتاب مقدس "فیض" نام دارد.

در کلام خدا از فیض کافی و بسنده خدا اسم برده شده است. این خیلی مهم است که بیاد داشته باشیم که فیض خدا همیشه، همیشه بزرگتر از نیاز من است. چقدر واقعاً لازم داریم که همواره به خودمان یادآوری کنیم که فیض خدا برای این شرایطی که در آن امروز قرار گرفته‌ام، کافی و بسنده خواهد بود، و همه چیز را تحت پوشش خود قرار خواهد داد.

شرایط و اوضاعی که امروز با آن روبرو می‌شوم، هر مشکل و نیازی که الان دارم، هیچکدام آنقدر بزرگ نیست که فیض خدا نتواند برای آن جوابگو باشد. فیض خدا نه تنها توانایی خواهد داد تا من و شما از این شرایط عبور کنیم، بلکه کمک می‌کند تا با پیروزی، قدرت، و شکوفایی، آن را پشت سر بگذاریم. پس باید هر روز به خودمان و به یکدیگر یادآوری کنیم که قدرت فیض خدا بسنده و کافی و حتی بیشتر از کفایت ما عمل خواهد کرد.

تابحال فیض نجات دهنده، فیض تقدیس کننده، و فیضی که در سختیها به کمک ما می‌شتابد را مورد بررسی قرار داده‌ایم.

ولی امروز می‌خواهم از شما دعوت کنم که با هم به جنبه دیگری از فیض خدا فکر کنیم و آن فیض خدمت کننده است. فیض خدمت کننده، فیضی است که ما ایمانداران مسیح در خدمت و پرستش مسیح به آن نیاز داریم. در عهد جدید برای هر دو واژه خدمت و پرستش، یک کلمه واحد بکار برده شده است. اگر به ترجمه قدیمی کتاب مقدس مراجعه کنیم، با کلمه عبادت، به معنی پرستش برمی‌خوریم که با کلمه عبد به معنی بنده، هم ریشه

است. پس عبادت به معنی پرستش در اصل به معنی بندگی و خدمت کردن نیز هست. در واقع پرستش یا عبادت خدا، عملی است که با آن ما خدا را خدمت می‌کنیم. و در عین حال، خدمات ما اعمالی هستند که با آنها ما خدا را مورد پرستش قرار می‌دهیم. و در انجام این اعمال، ما نیاز مبرم به فیض خدا داریم. یا شاید بهتر بگوییم بدون فیض خدا، خدمت خدا کاملاً غیرممکن است.

درواقع، خدا نمی‌خواهد که ما فقط و فقط دریافت‌کنندگان فیض باشیم، بلکه آرزوی او این است که از طریق ما فیض خود را بر دیگران هم جاری کند. بله، او می‌خواهد که فیض نجات‌بخش، فیض تقدیس‌کننده، و فیضی که در موقع سختیها و دشواریها ما را کمک می‌کند، از طریق ما به زندگی دیگران هم منتقل شود.

خدا نمی‌خواهد که ما فیضی را که از او دریافت کرده‌ایم، در زندگی خودمان انبار کنیم. او می‌خواهد این فیض نه فقط زندگی ما را لبریز کند، بلکه از زندگی ما بسوی زندگی دیگران هم جاری شود. او می‌خواهد این فیض از طریق ما به دیگران معرفی شود.

شخصی می‌گفت که فیض خدا در زندگی‌های ما مثل سیستم تنفسی عمل می‌کند. وقتی که ما نفس می‌کشیم، تنفس ما شامل دم و بازدم است. مثل مرحله دم، فیض را از خدا دریافت کنیم، و مثل مرحله بازدم پس از آنکه آن را از خدا دریافت کردیم، آن را به زندگی دیگران منتقل کنیم. و همانطور که باید دائماً نفس بکشیم، این فیض هم باید دائماً از سوی خدا وارد زندگیمان بشود. فیضی که برای رویارویی با گناه، برای تقدیس روزانه، برای مقابله با مشکلات و رنجها به آن نیازمند هستیم. و بعد از آنکه آن را از خدا دریافت کردیم، [آن را] به زندگی دیگران بدمیم.

جان بنیان، نویسنده مسیحی می‌گوید: هیچ چیز در زندگی مسیحی بدون فیض درست از آب در نمی‌آید. ما خودمان به فیض نیاز داریم. و هنگامی که دیگران را هم خدمت می‌کنیم، بدون فیض خدا، خدمت ما درست از آب در نخواهد آمد.

در این بین یکی از موارد خاصی که خدا به ما یادآوری می‌کند که در آن به این قدرت فوق طبیعی برای خدمت به او و دیگران نیاز داریم، زبان ما است. خدا در گفتار، کلام و زبان ما به ما قدرت می‌دهد تا بوسیله کلام خود، دیگران را خدمت کنیم. او می‌خواهد که فیض خود را از طریق زبان ما به دیگران منتقل کند. اگر به افسسیان ۴: ۱۹ مراجعه کنیم، در آنجا خواهیم دید که پولس رسول می‌گوید: «دهانتان به هیچ سخن بد گشوده نشود، بلکه گفتارتان تماماً برای بنای دیگران بکار آید و نیازی را برآورده و شنوندگان را فیض رساند.» خداوند از من و شما انتظار دارد که از هر صحبت بدون نفع، بیهوده و باطل و هر صحبتی که می‌تواند محیط و روابط را مسموم کند، اجتناب کنیم. حقیقت این است که برای اطاعت از این آیه خود ما نیاز به فیض و قدرت خدا داریم تا زبانی خداگونه و تقدیس شده داشته باشیم.

چقدر اتفاق می‌افتد که بدون دوراندیشی می‌خواهیم هر چه که به فکرمان می‌رسد را زود به زبان آوریم. در اینجاست که به فیض خدا نیاز داریم تا ما را ساکت کند و گاهی اوقات هر حرفی را به زبان نیاوریم. پس برای

نگفتن بعضی حرفها، ما احتیاج به قدرت فیض خدا داریم تا ما را ساکت کند. این آیه در قسمت اول می‌گوید: «هیچ سخن بد از دهان شما بیرون نیاید» و از طرفی این آیه می‌گوید که گفتار ما باید برای بنای دیگران به کار بیاید، نیازی را برآورده سازد و شنوندگان را فیض رساند. ما در گفتن حرفهای مناسب، حرفهایی که دیگران را بنا می‌کند، سخنانی که اشخاص دلسرد و نومید را بالا بکشد و تشویق کند، در همه اینها ما نیاز به فیض خدا داریم. شاید افرادی در اطراف شما باشند که در چالش‌های زندگی گیر کرده‌اند. [آنها] نمی‌دانند چه تصمیمی باید اتخاذ کنند و به حکمت و تشخیص خدا نیاز دارند. اینجاست که ما دعا می‌کنیم و از خداوند کمک می‌خواهیم که "خداوند، حکمت و تمییز خودت را به من ببخش تا این شخص شنونده را فیض برسانم ... تا کانالی برای انتقال حکمت تو باشم و بدین ترتیب کانالی برای انتقال کمک و اعانت و فیض تو برای این شخص شوم."

گاهی وقتی بچه‌های شما در حال دعا هستند و اصلاً با فیض با همدیگر برخورد نمی‌کنند و صلح و آرامش شما را بهم می‌زنند، به عنوان یک مادر در اینگونه موقعیت‌ها چقدر من و شما نیاز داریم که فیض لازم را از خدا دریافت کنیم تا دلی حلیم و آرام داشته باشیم ... تا رفتاری آرام از خود نشان دهیم ... و این فیضی که قدرت می‌دهد تا ما آرام شویم، از ما و از زبانمان به اطرافیانمان هم منتقل شود.

وقتی که شوهر شما از سر کار می‌آید و بخاطر مشکلات شغلی و یا روزی سخت در محل کار، رفتاری مهربان و خوشایند با شما ندارد، دوباره من و شما نیاز به فیضی داریم که ما را کمک کند تا واکنشی خداپسندانه نشان دهیم و زبان خودمان را از گفتن حرفهای تند و خشن نگاه داریم. فیضی که به کمک ما می‌شتابد تا برعکس از طریق ما این فیض با سخنان مناسب، با تن صدای آرام، مهربان و خداگونه از ما به سوی افراد خانواده‌مان منتقل شود. پولس رسول در کولسیان ۴: ۶ می‌گوید: «سخنان شما همیشه پر از فیض و سنجیده باشد تا بدانید هر کس را چگونه پاسخ دهید.» پس اگر این فیض در زبان ما نباشد، ما با سخنانی مناسب و سنجیده به دیگران پاسخ نخواهیم داد، بلکه با سخنانی که از نفس گناه‌آلود و خودمحور ما سرچشمه می‌گیرد جواب مردم را خواهیم داد. و خود ما مانعی برای انتقال فیض خدا به زندگی دیگران می‌شویم، پس چقدر نیاز داریم که این فیض قدرت دهنده خدا را بر زبان خود داشته باشیم.

ما با همین فیض، خدا را خدمت و پرستش می‌کنیم.

در عبرانیان ۱۲: ۲۸ می‌خوانیم که می‌گوید: «بیایید شکرگزار باشیم و خدا را با ترس و هیبت، عبادتی پسندیده نماییم.» کلمه اصلی‌ای که برای شکرگزاری مورد استفاده قرار گرفته، همان واژه فیض است که در واقع می‌گوید: بیایید با فیض خدا را با ترس و هیبت، عبادتی پسندیده بنماییم. تنها عبادت و خدمتی که در نظر او مقبول و پسندیده است، عبادت و خدمتی است که بوسیله فیض و قدرت الهی خدا انجام می‌شود. و هیچکس بهتر از پولس رسول این را تجربه نکرده بود.

او در اول قرن‌های ۱۵: ۱۰ می‌گوید: «به فیض خدا آنچه هستیم، هستیم.» یعنی فیض نجات دهنده خدا مرا نجات داده و فیض تقدیس کننده او زندگی را مقدس و پاک کرده و اگر بیش از همه خدا مرا بکار برده است، دلیلش خودم و استعدادهایم نبوده است، بلکه همه به فیض خدا و آن قدرت فوق طبیعی او که در هر وضعیت کمک می‌کند تا او را بهتر خدمت کنیم.

او می‌گوید به فیض خدا آنچه هستیم، هستیم و فیض او نسبت به من بی ثمر نبوده است، برعکس من از همه آنها (یعنی دیگران) سخت‌تر کار کردم، اما نه خودم، بلکه آن فیض خدا که با من است. پولس در زحمات و سختی‌های زیادی برای خدمت خدا افتاد، ولی او معتقد بود که فقط فیض خدا بوده است که به من قدرت تحمل و ادامه داده، نه خودش. از طرفی خدمت او بسیار پرثمر بود. او باز معتقد بود که ثمرات خدمات او نیز همه و همه بخاطر آن فیض، آن قدرت الاهی عظیم بود و نه خودش.

او دوباره می‌گوید: «اما نه خودم بلکه آن فیض خدا که با من است.» این آیه را یک بار دیگر برای شما می‌خوانم: «به فیض خدا، آنچه هستیم، هستیم.» فیض او نسبت به من بی ثمر نبود. نه خودم بلکه آن فیض خدا که با من است.

بله، پولس هر آنچه که پس از ایمان به مسیح بود و برای ملکوت خدا انجام داد، همه بخاطر فیض مسیح بود ... فیضی که قدرت الاهی و مافوق طبیعه خداست که در دسترس ایمانداران قرار داده شده تا بوسیله آن ایمان آورند، تقدیس شوند، خدمت کنند و خداوند را پرستش کنند.

من و شما چگونه خدا را خدمت می‌کنیم؟ آیا ما هم مانند پولس کاملاً وابسته به فیض خدا خدمت می‌کنیم؟ یا مستقل از فیض خدا؟ مسیح گفت: «من تاک هستم و شما شاخه‌ها. جدا از من هیچ نمی‌توانید کرد.»

وقتی در عهد جدید، صحبت از عطایای روحانی می‌شود، نیز کلام خدا دوباره توجه ما را به فیض خدا جلب می‌کند. بطور نمونه، اگر به رومیان ۱۲ مراجعه کنیم، در آیات ۶-۸ می‌بینیم که پولس در آنجا می‌گوید: «بر حسب فیضی که به ما بخشیده شده است، ما دارای عطایای گوناگونیم.» کلمه عطیه در اینجا در یونانی، کلمه "کاریزما" یعنی هدیه است. و پولس که در اینجا صحبت از هدایای روحانی می‌کند، از واژه "کاریزما" استفاده می‌کند.

او در واقع می‌گوید که این عطایا بر حسب فیضی که به هر یک از ما داده شده، گوناگون هستند. خود کلمه فیض در یونانی "کاریز" است که هم ریشه با "کاریزما" است، یعنی فیض و عطایای روحانی هر دو یک ریشه دارند. خدا به هر یک از ما فیض بخشیده، در یونانی این در واقع کاریز خدا نامیده می‌شود.

یکی از راه‌هایی که خدا فیض خود را در زندگی ما جاری می‌کند، بخشیدن عطایای روحانی است. عطایای روحانی بوسیله فیض خدا به ما داده می‌شود تا ما بتوانیم در ملکوت خدا خدمت کنیم ... خدمتی که دوباره وسیله‌ای است تا فیض خدا از طریق آن خدمت به زندگی دیگران جاری شود.

نکته مهم این است که عطایای روحانی با استعدادهای انسانی و ژنتیکی کاملاً متفاوتند. عطایای روحانی، هدایای مافوق طبیعی هستند که بوسیله فیض مافوق طبیعی او به ما داده می‌شوند تا دیگران را خدمت کنیم و فیض خدا را به آنها منتقل کنیم.

و پولس در اینجا می‌گوید که کاریز و کاریزمایی که به شما داده شده را برای خدمت بدیگران بکار گیرید. «...» برحسب فیضی که به ما بخشیده شده است، ما دارای عطایای گوناگونیم.» اگر عطای کسی نبوت است، آن را مناسب با ایمانش بکار گیرد. اگر خدمت است، خدمت کند. اگر تعلیم است، تعلیم دهد. اگر تشویق است، تشویق نماید. اگر کمک به نیازمندان است، با سخاوت چنین کند. اگر رهبری است، این کار را با جدیت انجام دهد و اگر رحم و شفقت به دیگران است، شادمانه به این کار مشغول باشد.

اگر توجه کنید پولس تأکید می‌کند که خدمت خود را با سخاوت و با شادی انجام دهید، چون که شما با فیض خدمت می‌کنید و برای فیض خدا هیچ محدودیتی در کار نیست. فیض خدا همواره افزون، فراوان و پر است. و چقدر ما خود را برای خدمات گوناگون از خدا خالی می‌بینیم! و در آنجاست که در کمال ضعف و عدم کفایت و توانایی ما، خدا فیض خود را می‌بخشد. از این فیض (کاریز) کاریزما یعنی قدرت و توانایی‌ای که ما در خدمت به آن نیاز داریم جاری می‌شود ... قدرت و توانایی مافوق بشری‌ای که او برای خدمت به خودش و دیگران به ایمانداران می‌بخشد.

همین مفهوم در اول پطرس فصل ۴ نیز آمده است. این آیه می‌گوید: «مهمتر از همه یکدیگر را بشدت محبت کنید، زیرا محبت انبوه گناهان را می‌پوشاند. و یکدیگر را بدون شکوه و شکایت مهمانی کنید.» و اینها همه نیازمند فیض خدا هستند. ما هیچگاه نمی‌توانیم کسی را بدون فیض و قدرت خدا بشدت محبت کنیم. مهمان نوازی بدون شکوه و شکایت بدون فیض خدا میسر نیست. چون اینها از طبیعت ما بیرون نمی‌آیند و ما برای انجام آن محتاج به فیض خدا هستیم. قدرتی مافوق طبیعت و فطرت انسانی ما که ما را قدرت می‌دهد تا دیگران را بشدت محبت کنیم و با تمام دل مهمان نوازی کنیم. بله، پطرس می‌گوید یکدیگر را بشدت محبت کنید، با محبتی که گناهان زیاد را می‌پوشاند و یکدیگر را بدون شکوه و شکایت مهمانی کنید.

و بعد ادامه می‌دهد: «همچون مباشران امین بر فیض گوناگون خدا، یکدیگر را با هر عطایی که یافته‌اید، خدمت کنید.» توجه کنید، پطرس می‌گوید همانطور که هر یک از شما کاریزما یعنی عطیه‌ای بوسیله فیض خدا دریافت کردید، با همان فیض یکدیگر را چون ناظرینی امین خدمت کنید.

در بسیاری از جایهای کلام خدا، در کنار فیض، [از] کلمه گوناگون استفاده شده است. فیض گوناگون خدا، این فیض جلوه‌های مختلفی دارد و خدا آن را با جلوه‌های گوناگونی که دارد در زندگی ایمانداران جاری می‌کند.

چرا؟ پطرس در آخر این آیه، هدف فیض گوناگون خدا را بیان می‌کند: «تا در همه چیز، خدا بواسطه عیسی مسیح، تمجید شود. جلال و توانایی تا ابد بر او باد. آمین.»

وقتی ما این عطایا را که نشانه‌ای از فیض خدا هستند، با قدرت او، با فروتنی، سخاوتمندانه و با شادی بکار می‌بندیم، فیض خدا بر دیگران نیز جاری می‌شود، و نتیجه این است که نام مسیح برافراشته می‌شود. خدای ما خدایی است دهنده، سخاوتمند، و پر فیض. این کلمات مثل طنابی است که رشته‌های آن در هم تنیده شده باشند. این سه خصوصیت منعکس کننده قلب و شخصیت خداوند هستند. و هدف اصلی ما نیز باید این باشد که روحیه دهنده، سخاوتمند و پر فیض خدا را به دیگران بشناسانیم. و برای این کار هم احتیاج به فیض، قدرت و عطایای خدا داریم.

پولس رسول در دوم قرن‌تین ۸ می‌گوید: «می‌خواهیم شما را از فیضی که خدا به کلیساهای مقدونیه عطا کرده است آگاه سازیم.» پولس صحبت از کلیساهای مقدونیه و فیضی که خدا به آنها داده است، می‌کند. ولی این فیض چه بود که پولس صحبت از آن می‌کند؟ این چه فیضی بود که خدا بوسیله آن کلیساهای مقدونیه را برکت داده بود؟ مردم اغلب وقتی صحبت برکت می‌شود، فکرشان بطرف وضعیت مالی خوب، شغل خوب و یا سلامتی می‌رود. ولی پولس ادامه می‌دهد و درباره آنها می‌گوید: «زیرا در همان حال که ایشان به سبب زحماتی طاقت فرسا، در بوتۀ آزمایش قرار داشتند، از شادی بی حد و فقر بسیارشان سخاوتی بیکران جاری گشت.»

آنها ایماندارانی نبودند که وضعیت مالی خوب داشته باشند. پولس برعکس اشاره به فقر بسیار آنها می‌کند. برکت آنها وضعیت مالی خوب [آنها] نبود. برکت آنها این بود که خدا به آنها فیض داده بود و این فیض باعث شده بود که در فقر بسیارشان، شادی بی حد و سخاوت بیکران داشته باشند. به این آیه یک بار دیگر دقت کنید. «در همان حال که ایشان بسبب زحماتی طاقت فرسا در بوتۀ آزمایش قرار داشتند، در فقرشان شادی بی حد و سخاوتی بیکران جاری گشت.» و این یعنی فیض.

چطور ممکن است که طبیعت انسانی در زحمات طاقت فرسا و فقر بسیار، شادی بی حد و سخاوت بیکران در درون شخص جاری کند. این تنها فیض مافوق طبیعی خداست و پولس می‌گوید که می‌خواهم که شما را از این فیضی که خدا به کلیساهای مقدونیه عطا کرده است، آگاه سازم. این آن فیضی بود که خدا به آنها داده بود تا در نهایت فقر و وضعیت طاقت فرسا، بسیار شادمان باشند و سخاوت بیکران داشته باشند. چرا؟ چون خدا، خدایی خسیس و چشم تنگ نیست. متأسفانه بسیاری اوقات زندگی ما اینچنین تصویری از خدا به مردم نمی‌دهد.

در ارتباط با کلیساهای مقدونیه، فیض خدا از طریق آنها بوسیله سخاوت بیکرانشان به دیگران منتقل شد. آنها با سخاوت خود، قلب خدا را برای دیگران به تصویر کشاندند. در آیه‌های ۴-۵ پولس درباره آنها می‌گوید: «خود پیشقدم شده، با اصرار زیاد از ما خواهش کردند که در این خدمت به مقدسین سهیم باشند. ایشان حتی بسیار بیش از انتظار ما عمل کردند.»

آیا جاری شدن فیض خدا را از زندگی‌های این ایمانداران می‌بینید؟ ما لازم نیست که زیاد داشته باشیم تا یک دهنده با سخاوت باشیم. آنچه که ما به آن نیاز داریم، فیض خداست. و در واقع اگر ما فرزندان خدا هستیم، فیض بیکران و بی حد خدا در دسترس ما قرار گرفته است. آنچه که فقط لازم است این است که ما وسیله و کانالی باشیم که فیض خدا از ما به سوی دیگران جاری شود.

بله، فیض خدا باید نفس ما باشد، دم و بازدم ما. از یک طرف باید، مثل نفس/دم وارد زندگی ما شود، و از طرف دیگر، مثل بازدم از زندگی ما به زندگی دیگران جاری شود. پس چقدر لازم است که این فیض بیکران را به فراوانی وارد زندگی خود کنیم. اگر ما خودمان از این فیض لبریز نشویم، از درون زندگی ما به دیگران جاری نخواهد شد. برای همین پولس در آیه ۸ دوم قرنیتان ۹ می‌گوید: «خدا قادر است که هر نعمت را برای شما بس فزونی بخشد تا در همه چیز همواره همه نیازهایتان برآورده شود و برای انجام هر کار نیکو، به فراوانی داشته باشید.»

واژه "نعمت" به معنی هدیه، همان فیض است. حالا اجازه دهید که این آیه را اینطور بخوانیم: «خدا قادر است که هر فیض را برای شما بس فزونی بخشد تا در همه چیز همواره همه نیازهایتان برآورده شود و برای انجام هر کار نیکو، به فراوانی داشته باشید.»

آیا من و شما دیگران را به فراوانی خدمت می‌کنیم؟ آیا اعمال نیکوی ما نسبت به دیگران به فراوانی هستند؟ آیا ما خود و منابع خودمان را در اختیار بچه‌هایمان، همسرمان، افراد محیط کارمان، خدماتمان و بالاخره پولمان قرا می‌دهیم؟ آیا ما کسی هستیم که به فراوانی به دیگران فیض خدا را بازدم می‌کنیم؟ یا در وقت، در پول، در خدمت کردن دیگران خست نشان می‌دهیم؟

بیاید از خداوند بپرسیم که چه کسی در اطراف ما هست که نیاز به فیض خداوند دارد و اینکه اگر او می‌خواهد که من آن وسیله و کانال رساندن این فیض باشم، و حاضر باشم با سخاوتمندی وقت، پول، روحیه همدردی، مهمان نوازی و یا هر چیز دیگر را برای رساندن این فیض بکار برم. آیا کسی در اطراف شما هست که نیاز به تشویق و امیدواری دارد؟ آیا کسی هست که به بازدم فیض خدا از طریق شما نیازمند باشد؟

بیاد داشته باشید که هر دمی، بازدمی هم دارد و اگر ما دریافت کنندگان فیض خدا بوده‌ایم، روزی فرا می‌رسد که باید این فیض از طریق زندگی ما به دیگران منتقل شود. چون آنها به این فیض نیاز دارند. مسیح در متی ۱۰: ۸ گفت: «مفت یافته‌اید، مفت هم بدهید.» ترجمه دیگر کتاب مقدس می‌گوید: «رایگان یافته‌اید، رایگان هم بدهید.» بله، من و شما این فیض را به رایگان یافته‌ایم و به رایگان هم باید در دسترس دیگران قرار دهیم. او می‌خواهد من و شما کانال دریافت و انتقال فیض خدا باشیم.

آیا دینگر با احیایمان نخواهد کرد
تا صومت در تو شری کنند؟ (مزمور ۸۵: ۶)

دل‌هایمان احیا کن

نازی: برنامه امروز درباره فیض، مرتبط است با کتاب در طلب خداوند.

موضوع فیض یکی از بحث‌های مهم این کتاب را تشکیل می‌دهد. شما را تشویق می‌کنیم که نسخه‌ای از این کتاب را تهیه و آن را مطالعه کنید تا به فیض خداوند بیداری روحانی شخصی و تجربه شادی بخش آن را در زندگیتان تجربه کنید.

آنچه در این برنامه‌ها خدمت شما شنوندگان گرامی ارائه می‌شود، تعالیم نانسی دیماس و لگموت، با صدای فارسی سابرینا اصلان است که به سمع شما می‌رسد. ترجمه و تهیه این برنامه‌ها حاصل همکاری دو مؤسسه «دل‌هایمان احیا کن» و «راستی» می‌باشد.